

Наречена чи блудниця?

Свого часу мені випала честь викладати у біблійній школі. Мої студенти жадали пізнання Бога, і я весь час шукав шляхів, щоб заохотити їх полюбити Ісуса ще сильніше, щоб колись вони змогли стати ініціаторами пробудження.

І ось я знайшов висловлювання одного пастора – Сема Песко, яке у стислій формі описувало всю історію християнства. Воно полягало у наступному: «Християнство почалося в Палестині як спілкування; потім перейшло в Грецію і стало філософією; коли воно проникло до Італії, церква стала релігійним інститутом; в Європі воно перетворилося в культуру; а коли християнство потрапило до Америки, то з церкви зробили ентерпрайз».

Деякі з моїх студентів були молодими людьми 18-19 років, і я хотів, щоб вони зрозуміли й оцінили це твердження. І я підкреслив: «Ентерпрайз – це те ж саме, що й бізнес».

Буквально через секунду Марта, наймолодша студентка в класі, підняла руку. Я не міг уявити собі її запитання. Я вважав, що моє роз'яснення цілком достатнє і чітке. Але Марта для чогось підняла руку, і я сказав: «Так, Марто, я слухаю». Вона поставила просте запитання: «З церкви зробили бізнес? А хіба церква не повинна бути тілом?» Я ще не розумів, куди можуть завести ці питання і єдина відповідь, яку міг знайти, була: «Вірно, тілом». Тоді вона сказала: «А коли тіло стає бізнесом, хіба це не блудниця?»

У класі запанувала могильна тиша. Кілька секунд ніхто не ворушився. Ми були вражені і навіть боялися спричинити якийсь звук, настільки Божа присутність заповнила все довкола. Усі знали, що Бог був поряд. Усе, що я особисто міг подумати: «Нічого собі, як же я сам не здогадався!». Я не висловив цього вголос. Дух Божий продовжив цей урок.

Запитання Марти змінило все моє життя. Протягом шести місяців, хоча б раз на день я згадував її питання. «Коли тіло стає бізнесом, хіба це не блудниця?» Є тільки одна відповідь на це питання: «Так». Церква в Америці (цілком трагічний факт) заповнена людьми, які не люблять Бога. Та і як ми можемо Його любити, якщо навіть не знаємо, який Він? Я маю на увазі, що по-справжньому не знаємо. Що я бажая сказати?

Наше розуміння пізнання лежить в основі західної культури, яка у свою чергу бере початок з грецької філософської думки. Ми віримо, що у нас є знання (і навіть мудрість), коли зібрали достатню інформацію. Об'єм інформації – не те ж саме, що знання. Особливо в культурі Біблії, яка є східною, а не грецькою. У східній культурі все знання приходить через досвід. У західно-грецькій культурі ми сперечаємося про причину і наслідки без урахування досвіду. Один приклад може допомогти це побачити.

Уявімо, що є дві передумови для одного запитання.

Перша: пшениця не росте у холодному кліматі. І друга: в Англії холодний клімат. Запитання: «Чи росте пшениця в Англії?» Більшість людей із Західного світу відповіли б: «Ні». Якщо пшениця не росте у холодному кліматі, а в Англії холодний клімат, то вона не може рости в Англії. У східній культурі відповідь на це питання буде наступною: «Я не знаю, росте чи ні, я ніколи не був в Англії». Ми сміємося над таким мисленням, але коли я поставив питання своєму приятелю з Англії, він відповів: «Так, звісно, пшениця в Англії росте. Ми там живемо і знаємо, що росте у цій місцевості». Вони обходяться без своєї звичної культури, оскільки у них є досвід а не логіка. Досвід сильніший від інформації, коли стоїть питання про справжні знання. Подібна проблема існує й у вченні про віру. Ми говоримо, що віримо чомусь чи комусь, незалежно від нашого досвіду. Але це визначення віри не стосується, наприклад, мого брокера (продавця акцій).

Уявімо, мій брокер телефонує мені і говорить: «У мене є інформація про те, що така-то акція у ціні за один тиждень потроїться. Мені потрібен ваш дозвіл на переказ 10 тис. доларів з вашого рахунку, щоб купити цю акцію». Для мене це великі гроші і я кажу: «Ти дійсно віриш, що ця акція потроїться у ціні за такий короткий термін?» «Цілком!» Я кажу: «Гаразд! А ти сам вклав гроші у цей сток?» Відповідає: «Ні». Чи вірить мій брокер у те, що каже, посправжньому? Я не думаю, і сам починаю не довіряти його інформації. Це те саме, коли вас нечисті на руку пастори чи євангелісти закликають: «Не збирайте

собі скарбів, де міль і ржа знищують, і злодії підкопують, але збирайте собі скарби на небі», і тут же вашими скарбами, які ви за його палким закликом інвестували у небо, набивають свої банківські рахунки.

А ви запитайте у них, скільки у них скарбів там, де міль і ржа знищують? Звісно, у банку злодії не підкопують. І скільки вони безкорисно, не за гроші послужили Богу? Як ми розбираємося в ділах цього світу, особливо, коли справа торкається грошей, і зовсім губимося в духовному. А факт лишається фактом. Ми не можемо знати чи вірити без врахування нашого досвіду. Біблія була написана для людей, які б не зрозуміли принципів пізнання і віри поза досвідом. Я підозрюю, що Бог думає так само.

Отже, багато американських християн не знають Бога, а ще менше люблять Його. Причина такого ставлення пояснюється тим, як ми прийшли до Бога. Багато хто з нас прийняли Бога, бо нам пообіцяли, що Він для нас щось зробить. Нам сказали, що Він нас благословить і після смерті візьме до Себе на небо. Ми вийшли заміж за Нього через Його гроші. І нам все рівно, чи Він житиме, чи помре, нам би отримати те, що нам потрібно. Ми перетворили Царство Боже на бізнес і Його помазання зробили товаром. Так не має бути. Нам дана заповідь любити Бога, і ми називаємося нареченою Христа. Це дуже інтимна річ – любити Бога. Як можна любити того, кого не знаємо? І навіть, якщо ми когось знаємо, хіба це вже гарантія, що ми його любимо? Хто ж ми такі?.. Поклонники чи блудниці?

Але ж Бог шукає перших. Я весь час думав про запитання Марти. І прийшло друге запитання: «А яка різниця між люблячою і блудницею?» Я раптом усвідомив, що в обох випадках зовні роблять багато схожого. Тільки люблячі роблять, бо люблять. Блудниці ж роблять вигляд, що люблять, і то, поки платять. І тоді я запитав себе: «Що трапиться, якщо Бог перестане мені платити (давати)?»

У наступні місяці я попросив Бога дослідити моє серце і душу, і відкрити істинні мотиви мого служіння і моєї любові до Нього. Чи був я істинним поклонником Бога? І що б сталося, якби Бог припинив благословляти мене і більше нічого не зробив для мене? Чи любив би я Його так само? Я вірю в благословіння Божі, і питання тут не в тому, а в стані і відданості мого серця. Чому я служу Йому? Чи є Його

благословіння для мене дарами люблячого Отця, чи тим заробітком, що я заслужив, бо роблю вигляд, що люблю Його. Чи люблю я Господа безумовно? Потрібно було кілька місяців, щоб прийти до чесних висновків. Ще зараз я постійно перевіряю себе на щирість. Я не завжди розумію, що Він чинить у моєму житті, і думаю, що до кінця ніхто не може пояснити цього. Але більш за все я бажаю бути Його істинним поклонником.

Так хто ж ми: люблячі чи блудниці? У Царстві Бога і на небі немає блудниць. Є, правда, багато колишніх. Прийміть це, як сповідь від колишньої блудниці, бо ніхто нічим не замінить особисті і щирі стосунки з Богом, ім'я Якого – Любов. Прочитайте ще раз те, що написано у Мт. 7:21-23. То хто ж ти? Люблячий, чи просто, за гроші? Час визначитися.

Давид РАЙЗЕР

Ж-л «Любов Божа» №23

ЧИМ НЕБЕЗПЕЧНА ЛЖЕЦЕРКВА

БІЛЛ БУРКЕТТ

Цікаво і знаменно, що Дух Святий з апостольських часів попереджав Свою Церкву про небезпеку, яка насувається на неї. У 2-ій та 3-тій главах останньої книги Біблії, що зветься Апокаліпсис, чи Об'явлення святого Іоанна Богослова, міститься послання до семи церков.

Одним із розповсюджених у християнстві тлумачень цих послань є тлумачення, що в них відображена історична перспектива подальшого розвитку Церкви на землі.

Мені уявляється цей процес розвитку таким чином, що з певного часу, починаючи з Фіатирської та Сардійської